

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. december 29.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

IZRAEL VILÁGOSSÁGA ÉS SZENTJE

Köszöntés igéje: Zsoltár 68,20-21a

Áldott legyen az Úr! Napról-napra gondoskodik rólunk a mi szabadításunk Istene! Szela. Ez a mi Istenünk a szabadításnak Istene.

Énekek: 89,1-7; 200

Lekció: Ézsaiás 10,5-19

Alapige: Ézsaiás 10,5-19

Jaj Assiriának, haragom botjának, mert pálca az ő kezében az én búsulásom! Istentelen nemzetség ellen küldtem őt, és haragom népe ellen rendeltem, hogy prédáljon és zsákmányt vessen, és eltapodja azt, mint az utcák sarát. De ő nem így vélekedik, és szíve nem így gondolkozik, mert ő pusztítani akar, és kigyomlálni sok népeket. Mert így szól: Vajon vezéreim nem mind királyok-é? Nem úgy megvettem-é Kalnót, mint Kárkemist? És Hamáthot, mint Arphádot? És Samariát, mint Damaskust? Miképpen megtalálta volt kezem a bálványok országait, holott pedig több faragott képük volt, mint Jeruzsálemnek és Samariának, Avagy amint cselekedtem Samariával és az ő bálványaival; nem úgy cselekedhetem-é Jeruzsálemmel és bálványképeivel? Ezért ha majd elvégezi az Úr minden dolgát Sion hegyén és Jeruzsálemben, meglátogatom az Assiriabeli király nagyakaró szíve gyümölcsét és nagyralátó szeme kevélységét. Mert ezt mondta: Kezem erejével míveltem ezt és bölcseségemmel, mivel okos vagyok; elvettem sok népeknek határit, és kincseikben zsákmányt vettem, és leszállítám, mint erős, a magasan ülőket; És kezem úgy találta mintegy fészket a népek gazdagságát; és amily könnyen elszedik az elhagyott tojásokat, azonképen foglaltam én el az egész földet; és nem volt senki,

aki szárnyát mozdította, vagy száját megnyitotta, vagy csak sipogott volna is! Avagy dicsekszik-é a fejsze azzal szemben, aki vele vág? vagy a fűrész felemeli-é magát az ellen, aki vonzza azt? Mintha a bot forgatná azt, aki őt felemel, és a pálca felemelné azt, ami nem fa! Azért az Úr, a seregek Ura kövéreire ösztövérséget bocsát, és az ő dicsősége alatt égés ég, miként a tűz égése; És léssen Izráel világossága tűz gyanánt, és annak Szentje láng gyanánt, és ég és megemésztí gazzát és tövisét egy napon; Az ő erdejének és kertjének ékességét pedig lelkétől mind testéig megemésztí, és lesorvad, mint a sorvadozó; Erdője fáinak maradéka kicsiny léssen, és azokat egy gyermek is felírhatja!

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, óriási kiváltság az nekünk, hogy nem csupán a mennyei hazában lehet szüntelen az örvendezés, a boldog éneklés, a veled való boldog szeretetközösség, hanem itt a földön is, ebben a világban. Azért, mert ha vannak is olyan körülmények, olyan események, amelyek miatt lenne miért szomorkodnunk, keseregnünk, de arról énekelhettünk, meg arról hallhattuk a kórus énekében is a te drága örömhíredet, hogy teneked, tebenned örvendezhetünk. Áldunk, hogy éppen azért, mert az Úr Jézust láthatjuk mindig, és úgy téged.

Hálát adunk, hogy hét közben is mindig együtt lehetünk szeretetközösségben veled itt a gyülekezeti istentiszteleten. Ennek az esztendőnek ilyen utolsó hétközi istentiszteletén is téged hadd imádjunk.

Köszönjük, hogy te pedig szólni akarsz hozzánk. Te tudod ugyanakkor, hogy melyikünkben van éppen most talán szomorúság, akár keserűség is. Köszönjük neked, hogy te tudsz és akarsz is vigasztalni, bátorítani. De mindenképpen abban erősíts bennünket, hogy láthassunk téged irgalmas Úrnak, Megtartónak.

És add, hogy hadd tölthessen be bennünket valóban annak az öröme, aki te vagy a számunkra, és így hadd lehessünk mi is örömhír vivők mindazok között és mindazok számára, akik nem is ismernek téged talán egyáltalán. Köszönjük, hogy még ma is hangzik a kegyelem evangéliuma. Áldunk, hogy még ma is hozzád térhet az elveszett bűnös.

De köszönjük azt a drága reménységet is, amelyet az Úr Jézus eljövetelekor adsz nekünk, amikor kiteljesedett módon örvendezhetünk. Magasztalunk, hogy ez is igazság, valóság, biztos reménység nekünk.

Hallgasd meg imádságunkat, kérünk Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Gyermekkorunkban történt párszor otthon így téli időszakban, hogy elment az áram, áramszünet volt. Akkor édesapám kiment a kamrába, hozott egy gyertyát, aztán meggyújtotta és ott a kis konyhában együtt volt a család még este lefekvésig. Az a gyertyafény elegendő világosságot nyújtott, nem volt semmi probléma azzal, hogy nem látjuk úgy egymást, mint hogyha világítana a lámpa. Minél nagyobb a sötétség, annál erősebben világít egy gyertyaláng is.

Néha az is megadatott, ha korábban keltem valami miatt, hogy láthattam a felkelő nap fényét. Én a Nagy-Alföld szélén nőttem föl, úgyhogy keletre messze lehetett látni. És fantasztikus volt átélni, ahogy a sötétségből egyszer csak kezd világos lenni nagyobb méretekben, már nem csak egy gyertya miatt a szobában. A déli napsütést meg nem kell senkinek bemutatni. Télen különösen is örülünk neki, mert még melegséget is ad a legnagyobb mínuszokban is.

De az is igaz, hogy amikor a Nap elkezd világítani, aztán egyre erősebben fénylik, sugározza a világosságot, ennek magának is lehet egyfajta lelki hatása. Egy gyertyafénynek is van valamifajta lelki hatása egy ilyen családi együttlétben, ha éppen elmegy az áram. Nem kezdjük mondogatni, hogy miért ment el – manapság sok helyen nincs áram, tudjuk –, hanem a család békességét egy gyertyaláng is segítheti a szó lelki értelmében.

Azt látjuk itt az Úr ítéletes igéjéről szóló kijelentésben Ézsaiás próféta könyvében, hogy az Úr nem csupán szentnek, Izrael szentjének nevezi magát, hanem Izrael világosságának is. Huszonhatszor szerepel a szent kifejezés az Úrra ebben a drága bibliai könyvben, világosság az nagyon kevészer. De így együtt beszél az Úr, az ítélő Isten magáról, mint aki Izrael világossága és Izrael szentje.

Mind a kettő kifejezést vizsgáljuk majd természetesen, de most a világosság szempontjából. Milyen lelki hatása van annak az Úr mindenkori népe számára, hogyha egy nagyon mélyen ítéletes igei igazságról beszélő kijelentésben bemutatja magát az Úr, mint aki világosság, Izrael világossága. Természetes, ti is talán egyből mondtátok magatokban ezt a kijelentést: „Én vagyok a világ világossága.” Mert Ézsaiás próféta is mutatott Jézusra, és ez a kijelentés is mutat az Úr Jézusra, a világ világosságára. De a biblia tanulmányozás során, az igelovásás során ez fogott meg engem is, hogy nagyon szomorú igei igazságokat leíró bibliai részben – hadd mondjam így –, igen sötét képet bemutató igei részben ragyog föl a leginkább az Úr személyének a világossága az ő szentségével együtt is.

Kivel kapcsolatban is mondja ezt, hogy Izrael világossága az Úr, és valamit majd ő csinál? Kivel kapcsolatban; miért is kell ezt mondani; kikkel kapcsolatos is az ítélet, az Úr ítélete; és mit is végez el az Úr az ő népe számára. Ézsaiás életében is, Ézsaiás házassága, családi élete, és az egész nép, Júda, de nemcsak Júda, hanem Izrael számára is, ha az Úr így mutatja be magát ítéletes próféciákról szóló kijelentésben: Izrael világossága és szentje.

Kivel kapcsolatban beszél? A Károli Bibliában így van a szakaszt megelőző felirat: Az assirius kevélysége és megaláztatása. Assiria kevélysége és megaláztatása. De ha figyeltétek, illetve olvastátok a napi csendességben, így hangzik az első felolvasott vers, az 5.: „Jaj Assiriának, haragom botjának, mert pálca az ő kezében az én búsulásom!” És akkor kiderül, hogy ez a „haragom” meg a „búsulásom” a „jaj Assiriának” kijelentés miatt vonatkozhat Assiriára is persze, de látszik a megelőző szakaszokból meg a folytatásból, hogy itt bizony az Úr népe, akire haragszik. Az Úr szeretett népe ítélete, de közben valamiért Assiriát is akkor ítéli. Az ítélet nem csak Assiriát érinti, hanem az Úr szeretett népét is. Ezért nem mindegy, hogy akkor hogy is látjuk az Urat. Ha ő Izrael világossá-

ga, akkor ez a kifejezés itt, a 17. versben szerepel egyébként, akkor most Izraelre nézve is valami hasonló, mint Assiriára nézve.

Most még nem mentünk bele ennek a szakasznak az üzenete mélyebb megértésébe. A kérdésekkel csak azt akarom érzékeltetni veletek, hogyha elolvassuk ezt a szakaszt, akkor nagyon ítéletes igék vannak, és szerepel benne, az ítéletes igék nagyon nagy részében az Úr népe is, Assiria is, és nem mindegy, hogy melyik kijelentés kire vonatkozik, ki is lesz itt a próféciában. Izrael világossága, Izrael szentje az Úr, Assiriával kapcsolatos módon nagyon is, de ebben látnunk kell majd az ő népét is. És milyen, amikor az Úr szentsége, világossága – most tudatosan fordítottam meg a jelzőt –, az Úr szentsége és világossága ítélt. Milyen a szentség és a világosság az ítéletében az Úrnak, és hogyan mutatkozik meg Izrael világossága és szentje ítélete, amikor tulajdonképpen ez megtartást jelent az övéi számára. Ugyanúgy ítéletről van szó, csak közben az ítélet megtartást jelent.

Ézsaiás próféta könyvében az látszik, hogy az 1-12. rész összetartozik és első rendben az Úr népére vonatkozó próféta kijelentések vannak. Ezekben belül a 7. résztől kezdődően egészen a 12. részig, amit éppen ma olvashattunk, minősítetten is próféta kijelentések az Úr népével kapcsolatban, de már különösen is a messiási ígéretek fényében. Az Immánuel-ígéret, aztán a mert egy gyermek születik nekünk. A 11. részben olvashattuk a béke országát a messiási időszakban.

Egyáltalán Ézsaiás neve mit is jelent? Emlékeztek, akik tanultatok a bibliaiskolában itt Pasaréten? Meg Ézsaiás próféta könyvéről van szó most is a bibliaatanulmányozó órákon hétfőnként. Jesajáhú: az Úr megszabadít. Ez a kifejezés hordozza azt: a múltban is megszabadított, a jelenben is ilyen az Úr meg a jövőre nézve is ő szabadító Isten. És ez különösen is igaz, Ézsaiás egész könyvében látszik nagyon, de itt az 1-12. részben minősítetten, és a mostani szakaszunkban pedig nagyon mélyen, hogy az Úr szabadító jellemző volta éppen az ítéleténél mutatkozik meg a leginkább: milyen, amikor még az ítélő Isten is megmutatja magát szabadító Úrként.

Izrael szentje az Úr, ezzel kezdődött az egész kijelentés ott az 1. résztől indulóan. Izrael szentje az Úr. Csakhogy az ő népe megutálta az Urat. Olyan fájó volt olvasni is a napi csendességben nekem is, amikor így beszél, hogy még az özvegyek és az árvák is gonoszul viselkednek. A próféta kijelentésekben az özvegyek és az árvák említése általában úgy történik, hogy ők azok, akiket gyötörnek a gonosz vezetők, szociális igazságtalanságok vannak, az erkölcsi szint az rettenetesen elvetemült. De most egy olyan mély lelki baj, bűn Izrael népe életében, az Úr népe életében, hogy még az özvegyek, az árvák is ahelyett, hogy az Úr szabadítását, az Úr kegyelmét tapasztalnák meg, még ők is gonoszul viselkednek.

Ézsaiás próféciája – hallottuk már az igehirdetésekből – Jézus születése előtti 8. század. 740 és 686 között szolgált Ézsaiás, hirdette az Úr szavát. Ekkor kettős királyság van: izraeli országrész, emlékeztek, istentelen királyok, Júda, ott néhány hívő király is van. De például Akház király, akinek az idejében szol-

gált Ézsaiás, az egyik legistentelenebb uralkodó volt. Ugyanakkor mégis épp Akház számára hangzott el ott a 7. részben a híres Immanuel-ígéret. A messiási ígéret az egyik legistentelenebb júdai királynak az életében és számára hangzott el.

Tehát Izrael szentje az Úr, a népe megutálta az Urat, mégis lesz messiási ígéret beteljesedése. Akármilyen gonosz is még a messiási ősök királyi sarja, akkor is lesz messiási ígéret, mert ilyen az Úr, mert szabadító.

De mi van a jelenben? És erről a jelenről szól itt a mostani kijelentésben az ige. A jelenben miről van szó? Izrael megítéltetéséről. És hallottuk, hogy az ítélet Júdára is vonatkozik majd. Először Izrael, de aztán a júdai országrész is megtapasztalja. Nem majd a távoli jövőben, hanem igen hamar. Akház idején valóban Júdában is egyszer csak eljött az Úr ítéletének az ideje.

A jajkiáltások a megelőző részekben szerepeltek már. Most itt a jajkiáltás Assiriának szól. A felolvasott igeszakaszunk indulása tehát az üzenet szempontjából: „Jaj Assiriának.” De hát ő nem az Úr népe. Kicsoda? Pontosan az a birodalom, az a nép, az a király, az a hadsereg, akik által az Úr ítéli Izraelt, illetve Júdát is. Az Úr ítéletének az eszköze az Asszír birodalom és mindegyik asszír uralkodó, aki akkor élt, mikor Istennek ez a büntető ítélete végrehajtott. Sajnos az Úr népe süket maradt az ígére. Ha nem hallgattak az ígére, a figyelmeztető szóra, akkor előbb-utóbb jött az ítélet, és jön az ítélet.

És mégis az derül ki, hogy amikor az ítélet jön, akkor is az Úr szabadítani akar, megtartani a népét. Lásd a messiási ígéretek. Egyébként ezek szinte keretezik, a messiási ígéretek – lehetne így is mondani – ezekben a részekben keretezik azokat az ítéletes kijelentéseket, amiket az Úr a népével kapcsolatban el kell, hogy mondjon.

De a messiási ígéretek szempontjából megint hadd emeljem ki, ez a távoli jövő nagy reménysége. Nem lebecsülendő, csak mi van a jelenben. Mi van a jelenben? Az Úr ítéli a népét, Assiria az eszköze, de jaj Assiriának. Ebből sejthető az Urat ismerve, valamennyire is ismerve, akkor ezek szerint mégiscsak valami szabadítást készít a népének. És látszik a felolvasott igeszakaszunkból, hogy erről van szó.

Az Úr szabadításának az igazolása, azok a jellemzők, amik itt az Úr kijelentésében, az Úr személyes kijelentésében hallhatók róla, valamint az Úr neveiben. Most én a világosság és a szentség kifejezést emeltem ki. Itt a 16. versben a mindenható Úr kifejezés szerepel, amit két szóval fordítok: mindenható Úr, a seregek Ura – ez ismerősebb, többször szerepelt már. A mindenható Úr, aki Izrael világossága és szentje.

A mindenható Úr volta jellemzője pontosan abban látszik, amit itt olvassunk az 5. verstől kezdődően, hogy az Úr ítéletének eszköze Asszír. Ami történik a földön, a látható világban, az rettenetes. Hallottuk itt is. És az asszír uralkodóknak a harcairól tudjuk, hogy nagyon kegyetlen volt, nagy volt a gonoszság, nagy volt a sötétség, és jaj annak a népnek, akiket az asszírok megtámadtak és legyőztek. De kiderül, hogy minden, amit az assírok csinálnak, az asszír uralkodók, ez az Úrnak a munkája. A legnagyobb gonoszság is, amit az

assir uralkodó, az assir hadvezér csinál, ez az Úr munkája. Az assirok csak eszközei az Úrnak. Mert ő annyira mindenható, hogy ő még a gonoszt is úgy tudja használni, ahogy ő akarja, céljának megfelelően. A népe ítéleténél tudatosan teszi. És itt fontos a népe ítéleténél: ha ítéli az Úr a népét, akármennyire is büntető ítélet, végül mégiscsak a jelenre nézve is kiderül, hogy az Úr a szabadítás miatt teszi.

Az esztendő utolsó hétközi istentiszteletén ennek az igei üzenetnek ez lett nekem nagyon vigasztaló és bátorító üzenetté. Az a tény, hogy az Úr ítéli a népet, és ahogy ítéli itt az assirok által, hogy ő mindenható Isten, ez a tény is önmagában már azt hirdeti, micsoda szabadítás készül.

Nem szeretném kifejteni, csak a szavakat kiemelni: az Úr küldte az assirusokat, mert ítélni akarja a népét. Az Úr parancsolt nekik. Az assiroknak azért jutott eszükbe, mert az Úr parancsolta. Az Úr határt szabott az ítélet lehetőségeinek, pedig az assirok nagyon kegyetlenek voltak, de az Úr határt szabott.

Csak egy példa. Izraelt elvihették 722-ben, az izraeli ország rész elveszett, Samária, de Júda még nem. Júda csak később mehetett a fogságba, az már nem is az assir fogság. Vagy amikor Akház után jött a hívő fia, Ezékiás – őrá még utalok. Ezékiás idejében hiába akartak az assirok bármit is tenni, nem tehették, mert az Úr határt szabott. Pedig lett volna miért ítélnie Júdát, mert Ezékiás idejében is sajnos sokan maradtak bálványimádók, szociális igazságtalanságok történtek akkor is. Csak Ezékiásnak a reformja, megtérésre hívó szava, böjtje, ünneplése, az Úr ünnepeinek a megünneplése, a templom megtisztítása mindmind azt igazolta, hogy egy hívő király szeretne áldás lenni az Úr népe számára. De épp akkor jöttek mégis az assirok – ezt mindjárt még kiemelem.

És az a paradox igazság látszik itt a kijelentésben – tehát ellentmondó, egymásnak ellentmondó igazságokról van szó –, hogy az assir uralkodó, az assir hadsereg, amikor teszi az isteni ítéletek végrehajtását, mégis ő gonosz és ő felelős a bűneiért. Halljuk itt, hogy hogyan kevélykedett az assir uralkodó, az assirusok hogy kevélykedtek, ők hogy gondolkodtak, hogy ki is szerezte meg a hatalmat nekik, ki is, aki győzött. Assiria és az assir uralkodó kevélyisége, gonoszsága a maguk bűne volt. Ez az ő bűnük volt. Nagy gonoszság. Csak az Úr mindenható volta, az Úrnak a szentsége meg az Úr világossága éppen abban látszik, hogy ő akkor is ott van a háttérben és ő akkor is azt teszi, amit akar. De megmaradtak a gonoszok gonosznak.

Ézsaiás könyve 36. részétől kezdődően történeti leírás is van, amikor Ezékiás idejében megtámadják az assirok Júdát, Jeruzsálemet, ott vannak Jeruzsálem falainál. Rabsaké beszél Szanhérib, az uralkodó nevében, és szinte szó szerint ezeket a kijelentéseket mondja a kevélységében. Még az Úr nevét is használja, hogy érveljen, ahogy próbálta Ezékiást is meg a Jeruzsálemet védő katonákat megfélemlíteni.

Szent az Úr, világosságban lakozik, a világosság Istene, és szentségtelen és gonosz lehet az eszköze. Ez ellentmondás, csak úgy, hogy mind a kettő igaz. Hadd mondjam, hogy amikor az Úr az ő szeretett népét ítélte, ilyennek igazolódott itt ebben a bibliai kijelentésben, abban a történeti helyzetben, de ugyan-

ez történt akkor is, amikor az Úr az ő szeretett Fiát ítélte. Emlékeztek, ott is Pilátusnak, Heródesnek, a zsidó vezetőknek a kegyetlen gonoszsága eszköze volt az örökkévaló isteni döntésnek, célnak.

A Cselekedetek könyve 4. részében a gyülekezet imádságában vallotta meg ezt a hatalmas igazságot. A Cselekedetek könyve 2. részében pedig Péter a pünkösti igehirdetésében így beszél az Úrról.

Ezt azért volt fontos elmondani így, hogy lássuk, hogyan lehet az Úr az ítélő Isten az assirok számára is ítélő Isten meg a népe számára is ítélő Isten, hogyan valósítja ezt meg, de közben az ő népe számára úgy ítélő Isten, mint aki így készíti a szabadítást.

Ézsaiásnak szüksége volt szabadításra? Azt nem tudjuk pontosan, nem derül ki a leírásokból, hogy az egyes kijelentéseket mindig mikor kapta. Ez a kijelentés, amit itt leírt, amit kapott az Úrtól próféciaként, ez megelőzhetette magukat az eseményeket is. Az is lehet, hogy miközben az események történtek, a történelmi helyzet megvalósult, közben kapott az Úrtól kijelentést. De jelzem, hogy az írásmagyarázók legtöbbször inkább előre szóló próféciákként beszél.

Honnan tudjuk, hogy Ézsaiásnak is szükség volt arra, hogy ne az Úr ítélete érje őt utol, hanem a kegyelme? Emlékeztek? Hol derül ki az, hogy Ézsaiás is kegyelemre szoruló bűnös ember, méltó lenne az ítéletre? Remélem, hogy a 6. részre emlékeztek, amikor látja a mennyei dicsőséget, a trónt: „Szent, szent, szent a seregeknek Ura, teljes mind a széles föld az ő dicsőségével!” És Ézsaiás ezt a látványt látva megretten: „Jaj nékem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a seregeknek Urát láták szemeim!” Ézsaiásnak a házassága, a családi élete, a gyermekei nevei hordozták azokat az igazságokat, amiket az Úr az ő népével cselekedni akart, és ott volt ítéletes gondolat is.

Én most Ézsaiás felől szeretném megközelíteni mindenképpen az üzenet szempontjából ennek az igei gondolatnak az igazságát. Így lehet nekünk is nagyon személyessé. Ézsaiás, a próféta, aki kapja ezeket a kijelentéseket, ő az Úr szent embere. De amikor ő is hallja, hogy az Úr jogosan ítéli az ő népét Izraelt is és Júdát is, még a hívő király idejében is – Ezékiásnak is sok bűne volt sajnos –, illetve Ézsaiás meg a családja mennyire elszenvedte azokat a körülményeket, amelyek az Úr ítélete miatt jöttek a népre, valamit átérez. Ézsaiás Júdában él. Látja a sötétséget, hirdeti is, hiszen ő a próféta 740-886 között, több évtized, és Ézsaiás ott él, ahol végzi a hétköznapi feladatát és tapasztalja az Úr ítéletét – itt az assirus az eszköze –, átérzi ennek az ítéletnek minden fájdalmát, sötétségét. Azt is átérzi, hogy én is méltó lennék rá. De a leginkább azt érezheti át, amit Dániel, Nehémiás, Mózes meg a többiek, akik azt mondták, még ha ők úgymond ártatlanok is voltak, de így mondták: Uram, vétkeztünk. Dániel vagy Nehémiás: az atyáink vétkeztek.

Vállalta az Úr vétkező népével való közösséget Ézsaiás is. Hát, ha ő is tisztátalan ajkú prófétaként, akkor azok, akik nem is szeretik az Urat, akik nem akarják meghallgatni azt a próféciát, amit az Úr küld nekik rajtam keresztül, csak kemény maradt a szívük. Hát teljesen jogos, hogy az Úr ítél. Nagy a söté-

tétség. De ez a kijelentés arra utal: igen ám, de az ítélő eszköz ítéltetik. Nemcsak majd a messiási korban lesz valami reménysége a népnek, hanem már a jelenben, az ítélet sötétségének a jelenében Ézsaiás is tapasztalhatja kézzel foghatóan, hogy milyen az Úr szabadítása. Neki is az Urat kell látni, a feleségének meg a gyermekeinek is. Igen, jogos az ítélet, de az Úr akkor is megoldást akar adni. Ő Izrael világossága, Izrael szentje. És itt ebben a szakaszban az asszírok ítélete miatt jelenti ki magát ilyennek az Úr.

Én is úgy voltam korábban is meg ezt az ígét olvasva is egyből ez jutott eszembe, hogy látva a mai háborús helyzetet, Európai Unióban a sok igazságtalanságot, erkölcstelenséget, rettenetes dolgokat, amelyek mutatják, hogy mennyire méltók vagyunk az Úr ítéletére az Európai Unióban, de jó lenne, hogy az Úr eltenné az útból azokat, akik miatt ez a szörnyű helyzet van. És az én tisztátalan ajkam, az én gondolkodásom? Az Úr szentsége világossága az ő ítéletében az ő népe számára mindig azt akarja, hogy szabaduljon. Egyébként erről a 20. verstől kezdődően szó is van, csak nem ezt a szakaszt gondoltam idehozni mára.

Mielőtt szeretnénk látni a gonosz megítéltetését, alázattal lássuk meg az Úr világosságát és szentségét, hogy mit akar még a gonoszokon keresztül is munkálni, lehet, hogy éppen benned is vagy bennem is. És így láthatjuk meg, hogy amikor baj van, amikor sötétség van, mert ítél az Úr és az ítélő eszköze nagyon sötét, mert nagyon gonosz, akkor lássuk meg, hogy az Úr hogyan fog szabadítani már a jelenben is.

Ezért az Izrael világossága és szentje két kifejezést személyes üzenetté téve erre a hogyanra hadd adjam a választ igemagyarázatban. Előtte még egy gondolat. Mert amilyen valóságos történeti események voltak akkor és ott Ézsaiás idejében is, ugyanolyan valóságos történeti események vannak itt és most a mi időnkben is. Mi is tapasztaljuk birodalmaknak a gonoszságát, birodalmi vezetőknél a gondolatait, a szándékait, ma is sok keresztyén testvérünk szenved, mert olyan országban élnek, ahol üldözik őket. És ma is az Úr népe van, hogy ítéltetik. Akár Magyarországon is ez bekövetkezhet vagy történhet.

Amikor halljuk a történéseket, a földi történéseket, ezek hírek, híradások, igazságok, történések, de ma is úgy van, mint Ézsaiás idejében, a mennyei média híradása is ugyanolyan fontos. Az Úr felől, az Úr kijelentése felől lássuk meg ezeket.

És itt lett nekem óriási bátorítás, mivel éppen mára a 12. rész volt nekünk a kalauz szerint, ha olvastátok, pár vers, két fantasztikusan gyönyörű imádság, hálaadás, imádása az Úrnak az Úr szabadítása miatt. Ugyanis a messiási ígéretek igéi, kijelentései a 7., a 9., a 11. részben, a 12. rész nagy szakaszt lezáró fejezetében egy csodálatos Istent imádó, hálaadó imádságban vagy imádságokban, mert szabadítás történt, átélték a szabadítást.

A mostani igeszakaszunkban viszont, amikor még egyáltalán nem látszik a szabadítás. Sőt, még nagyon sötéten látszik minden, de az Úr népe akkor is tudja és látja, hogy ki az az Úr, hogyan is cselekszik. Nem is velünk most már, mert mi vagyunk ítélet alatt, hanem az ítéletet végrehajtó eszközt hogyan ítéli az Úr. Az ítélet sötétsége, a bűn sötétsége miatt. A bűn sötétsége a népe, de látszik,

az Úr leleplezi, hogy Assiria, aki végrehajtja az isteni ítéletet, ő is nagyon bűnös, ezért az Úr őt is nagyon megítéli. És az ő ítélete leírásánál beszél erről, hogy Izrael világossága és szentje, annak szentje. Izrael világossága akkor ragyog fel igazán az Úrra vonatkozóan, mikor a népe is bűnös, ítélnie kell, az ítélő eszköze is nagyon bűnös és őt is ítéli. Tehát többszörösen sötét kép. Nagy a sötétség elvileg. De Ézsaiás is és a hűségeselek, akik ismerik az Urat, szeretik az Urat, látják, hogy igen ám, de ki a mi Istenünk.

Amit itt leír az Assiria megítéléséről, az valóban be is következett. Például Ezékiás idejében, amikor egy éjszaka száznyolcvanötezer assir katona pusztult el, mert az Úr angyala elpusztította őket. Szanhéríb haza mehetett, őt meg a fiai ölték meg saját templomában. Mert az Úr megítélte az assir uralkodót és az assir hadsereget, mert nem hagyta az Úr Ezékiás idején, hogy elfoglalják Jeruzsálemet. A nagy kevélységükben el akarták foglalni, de az Úr nem engedte. Nem, nem, Jeruzsálemet nem hagyom – mert az Úr szabadító Istenként akart mutatkozni akkor.

Az assir uralkodónak Ezékiás idején minden tette a hit próbája volt, például Ezékiás királynak meg a népének. A prófécia ebben a jellemzőjében Izrael világossága tűz gyanán és annak szentje láng gyanánt megemészt, megégeti Assiriát. Költői képek: az erdő, Assiria mint egy hatalmas erdő, hatalmas mező, de minden elpusztul. Alig marad fa, még egy gyermek is megszámolhatja. És az is fontos, hogy az az „egy gyermek is felírhatja” kifejezés utalhat egyébként arra is, amit az Ézsaiás 9-ben olvasunk, hogy „mert egy gyermek születik nekünk”. Még a messiási ígéretek kiegészítő üzenete is lehet ez a kifejezés itt.

Izrael világossága ítéli az assir uralkodót és a gonosz Assiriát. A világosság ítél. Amikor a világosság szó, kifejezés az Úrra vonatkozik, majdnem mindig a népével kapcsolatban – majd nézzétek meg a zsoltároknak meg a prófétai könyvekben. Itt most a világosság szó arra utal: megítéli a sötétséget. De ha a világosság ítéli a sötétséget és az a sötétség az ellenség, akkor ez mekkora bátorítás az Úr népének, hogy a világ világossága, az Úr Jézus ítéli a sötétséget. És Jézus tényleg ilyen. Jézus ítélő Isten is. Ama napon mindenképpen. De addig is az Úr Jézus ítél is. A gonoszokat az Úr Jézus megítéli ma is, mert Isten Jézus által végzi, amit. Izrael világossága ítél.

Mi Ézsaiáshoz meg a családjához hasonlóan lehet, azt éljük át, hogy mi van ebben a világban, micsoda gonoszság van, emiatt talán még szenvedünk mi is, mint Ézsaiás is egyébként. És nem panaszkodnunk kell, nem keseregnünk kell, hanem tudnunk, hogy az Úr ma is a gonoszokat irányítja. Semmi nem történhet, amit az Úr nem akar. De az Úr ma is az ő népe számára mindig szabadítást készít. És ez abban látszik, hogy a gonoszokat megítéli. Lehet, hogy nem ma, akkor majd holnap. Ha holnap nem, akkor majd holnapután.

Csak egy egyszerű példa: '89 karácsonyán mi történt Romániában, emlékeztek, akik már akkor éltek. Éppen karácsonykor, éppen az történt. Nekem egy életre szólóan azt igazolta, hogy soha ne kételkedjek abban, hogy az Úr bármit megtehet. Mert azért én a Romániában élő magyarokra gondolva, meg a lelki testvéreimre gondolva nem nagyon mertem olyan nagy hittel imádkoz-

ni, hogy: Uram, vess véget a Ceaușescu diktatúra szörnyűségeinek. Imádkoztam, csak nem azzal a hittel. Egészen más volt, amikor az Úr ebben megszégyenített, hogy ő bármit megtehet. Amikor ítélt az Izrael világossága. Lássam meg Jézusban azt a világosságot, ami a bűn meg az ítélet sötétségében is ha felragyog, az ő népének ez szabadítás, megtartatás.

A szentsége pedig, hogy ő szent, Izrael szentje, most a világossággal kapcsolatban. Ézsaiás is a 6. rész szerint azért látta nagyon megrendítőnek az Úr szentségét, mert ott volt világosság is. Ott nem kis fény volt, a mennyei dicsőség ragyogása. A pásztorok is hogy megijedtek, amikor megjelent az angyal, pedig ők nem ítélni jöttek. Az Úr szentsége, Izrael szentje, Izrael világossága pontosan azért, hogy lássuk, hogy a sötétséget hogy győzi le az Úr. Még a sötétség is az eszköze lehet. De a népe miatt ő legyőzi a sötétséget, az ő szenvedő népét szabadítani akarja. És majd látjuk a folytatásban a 20. verstől: a vétkező népét pedig megtérésre vezetni, helyreállítani. Mindezt már a messiási kor előtt is. Ezért akartam kiemelni ezt, hogy Ézsaiás jelenében már megtapasztalhatta, milyen az Úr szabadítása.

Ha meg a messiási kor eljön – nekünk már eljött, mi már ebben élünk, és mégse jött el a maga teljességében, hiszen mi is várjuk Jézust vissza mégiscsak. De eljött a messiási kor. És milyennek mutatta be a messiási kort? Pontosan olyannak, hogy sötétbe jött el az Úr Jézus is. Ahol sötét van, ragyogjon föl a világosság. De kinek a világossága? A pogányok világossága. A világ világossága. Assiria, Egyiptom meg a többiek, Ézsaiás próféciáiban a későbbiekben majd látjuk, még ők is az Úr népe tagjai lehetnek bármikor. Ezt a messiási ígéretek kapcsán hiszik.

A mostani kijelentésben azt emelte ki az Úr nekünk, hogy lehet, hogy bennünket is ítélnie kell – ítélni fog, ha helyre akar állítani –, de azt is a szabadítása miatt teszi. De amikor mások bűne miatt, amik mégis a mienkéi, mert magunkra vállaljuk, mert vállaljuk a közösséget a vezetőinkkel, a népünkkel, mikor imádkozunk értük, látjuk az Úr jogos ítéletét, tudhatjuk, akkor is szabadítani akar az Úr. Ma is szabadítani akar az Úr az ítéletben is, az ő népét mindig szabadítani akarja. És akármilyen sötétben is érezzük magunkat, lássuk meg az Úr világosságát. Ki a mi Istenünk? Aki uralja a sötétséget, aki tudja, hogy mit miért tesz, és aki az ő szabadítását a messiási ígéretekben is kijelentette, de azt megelőzően is megmutatja. Nekünk az Úr szabadítása, nagy szabadítása Jézus eljövetelekor jön el, de az Izrael világossága és Izrael szentje Istene már a jelenünkben is munkálkodik.

Imádkozzunk, hogy merjük ezt hinni, testvérek.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, áldunk, hogy te az Úr Jézust sem kímélted, amikor az volt a kérdés, hogy ki hordozza el az ítéletet. Köszönjük, hogy ott is hatalmas sötétség lett és Jézus számára nem ragyoghatott föl a világosság, mert el kellett hordoznia a te ítéletedet, de éppen ez által ragyogott föl, ki is a világ világossága nekünk is

És köszönjük, hogy nemcsak nekünk, akik a tieid lehetünk már, hanem a körülöttünk élő elveszett bűnösöknek is, a mai birodalmak vezetőinek is te bármikor szabadító Istenné lehetsz.

Köszönjük, hogy már Ézsaiás idejében is nemcsak a próféta személyes életében, hanem a házasságában, a családi életében is mutattad, ki is vagy te világosság és szent Istenként. Arra kérünk, merjük ezt hinni bizalommal, reménységgel akkor is, ha körülöttünk nagy a sötétség.

És most is a háború miatt, az Európai Unió lelki, erkölcsi állapotai miatt annyira méltók vagyunk arra, hogy ítélj. De köszönjük, hogyha a te kegyelmedet megmutatod épp általunk is. Segíts hittel imádkoznunk másokért.

És hadd kérjük tőled, hogy amikor lehetőségünk van szóban is, ha más nem, mindenképp az életünkkel mutassuk, hogy ki is a világ világossága, ki is a szent Isten, aki, még ha ítél is, szabadítani akar.

Arra kérünk, emelj fel bennünket magadhoz, hogyha nagyon magunk alatt lennénk a körülmények, a világi állapotok miatt. Segíts, hogy hadd tudjunk hittel imádkozni.

És köszönjük, hogy te ma is megmutatod látványosan is sokszor, milyen az, amikor ítélsz, a gonoszokat megítéled. De köszönjük, hogy a legnagyobb gonoszokra is gondolva bármikor megmutatkozhat a te kegyelmed. És köszönjük, hogy mi mindig e kegyelemért is könyöröghetünk.

Kérünk téged, könyörülj meg népünkön, határon túl is. A kárpátaljai magyar véreinken és lelki testvéreinken különösképpen is. És hisszük, hogy te az orosz-ukrán háborúban is sötétséget legyőző világosság és szent Isten vagy. Kérünk téged, hadd tudjunk így hittel imádkozni mindig békéért, szabadításért.

Most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg, kérünk.

Ámen.

Mert a hegyek eltávoznak, és a halmok megrendülnek; de az én irgalmasságom tőled el nem távozik, és békességem szövetsége meg nem rendül, így szól könyörülő Urad.

Ézsaiás 54,10

200. ének

1. Ó, ma-radj ke-gyel-med-del mi-ve-lünk, Jé-zu-sunk,

Hogy a bú-nös vi - lág - nak tó - ri - be ne jus - sunk.

2. Ó, maradj szent igéddel mivelünk, Megváltónk,
E földi vándorlásban te légy útmutatónk.
3. Ó, maradj, világosság, mivelünk fényeddel,
Te vezess a sötétben, hogy ne tévedjünk el.
4. Ó, maradj áldásoddal mivelünk, Úr Isten,
Szent kegyelmed áraszd ránk minden szükséginkben.
5. Ó, maradj oltalmaddal mivelünk, hű pajzsunk,
Hogy e világ diadalt ne vehessen rajtunk.
6. Ó, maradj hűségeddel mivelünk, szent Isten,
Adj erőt, hogy megálljunk mindvégig a hitben.